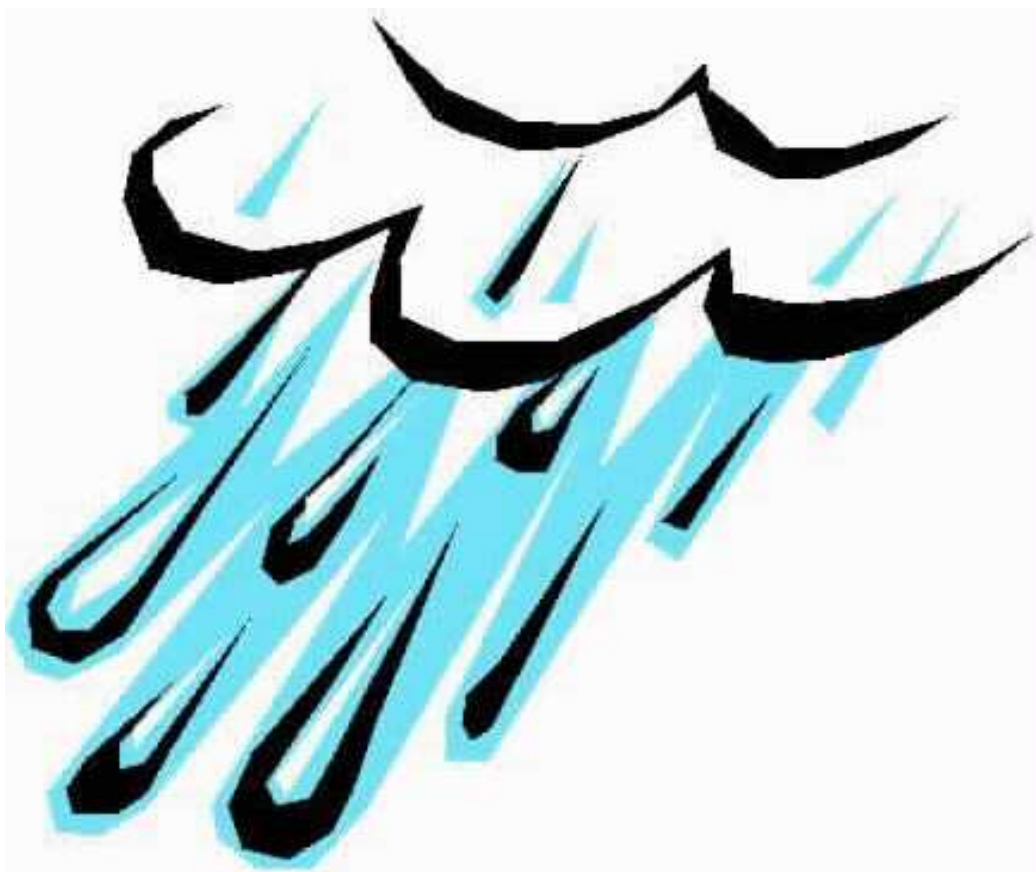
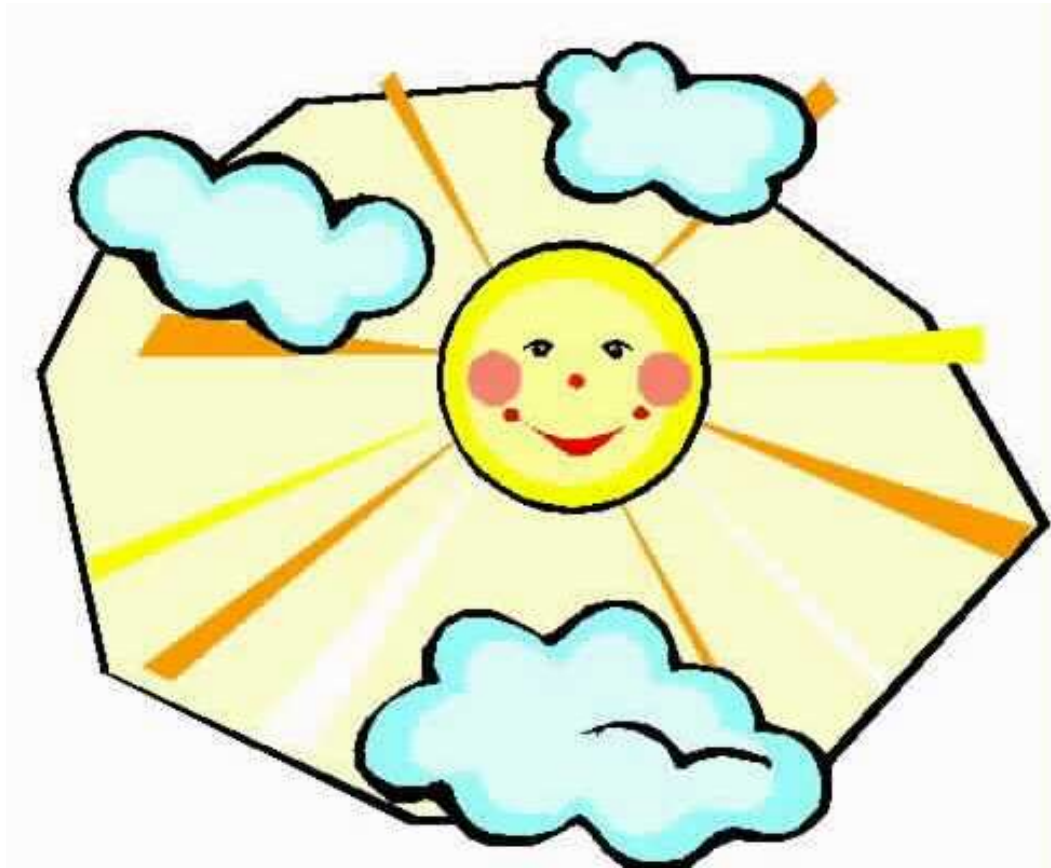

הורד הקטן

מסיפורי שרה קון בריאנט

היה פעם נבט ורדים ורוד והוא חי בבית קטן
וחשוך תחת פני האדמה.
יום אחד הוא ישב שם, לגמרי לבדו והכל היה
שקט סביב. אך פתאום נשמעו דפיקות
"טאפ-טאפ-טאפ" בדלת.
"מי שם?" הוא שאל.
"אני גשם, ואני רוצה להכנס" נשמע כל דקיק
וחלש.
"לא, אינך יכול להכנס" אמר נבט הורד.
אחרי זמן מה הוא שמע שוב
"טאפ-טאפ-טאפ" הפעם על החלון.
"מי זה שם?" שאל הנבט.
אותו הקול אמר שוב "אני גשם ואני רוצה
להכנס".
"לא, אינך יכול להכנס" אמר שוב הנבט.

שוב היה שקט סביב במשך זמן ארוך. ואז
נשמע קול לוחש חלש ליד החלון
"ששש-שאש-ששש"
"מי שם?" שאל הנבט.
"אני קרן השמש" נשמע קול עליז ורך "ואני
רוצה להכנס!"
"לא..לא" ענה הנבט של הורד "אינך יכולה
להכנס."
והוא שוב ישב בשקט זמן מה.
פתאום שמע רחש-לחש ליד חור המנעול.
"מי שם?" שאל.
"זו קרן השמש" נשמע אותו הקול העליז "ואני
רוצה להכנס."
"לא, לא" אינך יכולה להכנס."

ופתאום הוא שמע "טאפ-טאפ-טאפ"
ו-"שש-שא-שש" ליד החלון וליד הדלת
ובחור המנעול.
"מי זה שם?" שאל.
"זה הגשם והשמש, השמש והגשם" נשמעו
שני קולות ביחד, "ואנו רוצים להכנס! רוצים
להכנס! רוצים להכנס!"
"נו טוב" אמר נבט הורדים "אם אתם שניים,
כנראה שצריך לתת לכם להכנס."
הוא פתח את הדלת בזהירות והם נכנסו.

והוא הוציא את ראשו וראה שהוא נמצא בגן
יפה ביותר. היה אביב וכל הפרחים האחרים
הוציאו את ראשיהם אבל הוא היה הורד
היפה ביותר בכל הגינה.

ואז אחד אחז את ידו האחת, השניה את ידו
השניה, והם התחילו להרים אותו מעלה
מעלה עד פני האדמה. ואז אמרו "הוציא את
ראשך החוצה!"

